

faar 5,600,000 Kr. i Statsobligationer i Hænde, altsaa optager et saadant nyt Laan og gør en ny Statsgæld, ja, saa er dertil ikke andet at sige, end at det er blot ikke det, som Ministeren har forlangt, men noget, som man finder paa at give ham, og som han slet ikke har forlangt. Han har nemlig ikke forlangt noget nyt, men jeg vil jo nok antage, at Forholdet er det, at det ærede Flertal, særlig gennem sin Ordfører, har spillet Tankelæserens Rolle og har set, at det var egentlig det, som Ministeren vilde, men som han blot ikke havde faaet tilbørligt udtrykt. Nu kommer det ærede Flertal gennem den ærede Ordfører Ministeren til Hjælp og siger: Se, her er den Maade, hvorpaa det skal gøres, vi skulle sige: Ganske vist er denne Gæld død — det maa alle erkende —, ganske vist er den inddragen, eksisterer ikke mere, men vi sige bare, at den skal leve, og saa lever den. Den Slags Ting kan man jo gøre. — Og saa siger Flertallet endvidere ved dette fortræffelige Forslag, at det Lovforslag, som er os forelagt, slet ikke er et Lovforslag om Konvertering, som det kalder sig og giver sig ud for at være; nej, paa ingen Maade, det er, siger det ærede Flertal, et Lovforslag om en ny Statsgæld, ganske simpelt, det er et Lovforslag om Optagelse af et Statslaan paa 5,600,000 Kr. Har man Lyst til det, skal man nu til at tage Initiativet til den Slags Foranstaltninger her i Rigsdagen paa et Tidspunkt, hvor Kassebeholdningen bugner, hvor der er 40 Millioner Kroner i Kassen, og uden at man kan paavise, at der er nogen som helst Trang dertil, vil man nu paa Statsborgerne lægge den Byrde, som Forrentningen af dette Beløb dog vil være for dem, skal man gøre alt dette, uden at der kan paavises nogen Grund dertil — saa siger jeg blot, at det er noget, som aldrig er set før, noget ganske splinternyt. Men saa mangler der blot en eneste Ting i Flertallets Stilling til denne Sag, nemlig et lille Ændringsforslag om at forandre Titelen, thi jeg synes dog ikke ret vel, at man kan være bekendt at lade det blive staaende som et Lovforslag om „Konvertering af en Del af Statsgælden“, naar den virkelige Hensigt med Lovforslaget, som det ærede Flertal selv erkender, er den, at det skal være en ny Statsgæld, at vi vedblivende skulle holde dette Beløb som Statsgæld. I § 2 siges, at der udstedes saa og saa mange Obligationer for det, men alt, hvad der vedrører Konvertering, d. v. s., at man forandrer Renten fra 5 pCt. til $3\frac{1}{2}$ pCt., staaer som en lille uskyldig Bisætning i

§ 1: „dog saaledes, at Renten . . . bliver $3\frac{1}{2}$ pCt. p. a.“. Det er altsaa alt, hvad der kan smage af Konvertering i dette Lovforslag, der vil komme til at bestaa af to ret store Paragraffer og gaa ud paa noget ganske andet end Konvertering, medens Titelen kun taler om Konvertering og aldeles ikke om Optagelse af Statsgæld. For alle dem, der herefter skulle beskæftige sig med danske finansielle Forhold og Lovgivningsforhold paa det finansielle Omraade, vil det blive en højst mærkelig Lov, der her kommer til at foreligge, en Lov om Konvertering, som *ikke* er en Lov om Konvertering, og en Lov om Optagelse af Statsgæld, som *ikke* kalder sig Lov om Optagelse af Statsgæld.

Jeg kan altsaa ikke andet end gentage min Tak til det ærede Flertal, fordi det saa fuldstændigt har givet min Betragtning Medhold. Jeg ser meget vel eller tænker mig i alt Fald den Mulighed, at der ikke stemmes sagligt i en Sag som denne. Jeg kan se, at det ikke er Meningen, at der skal stemmes sagligt, thi skulde der det, kunde det dog være, at der var adskillige af de ærede Herrer, som nu ville følge Flertallet, der ellers ikke vilde gøre det. Nu vel, det være nu, som det vil, man have nu de Motiver til Stemmeafgivningen, som man vil, men jeg for mit Vedkommende vil ikke kunne andet end tilraade mine ærede Meningsfæller, at de, naar der en Gang skal stemmes endeligt om denne Lov, stemme imod den. Jeg mener ikke, at der er nogen Grund til at forlange Afstemning her ved 2den Behandling, det plejer man jo ikke at gøre. For mig maa Lovforslaget gerne gaa til 3die Behandling — maaske kunde det derved ogsaa opnaas, at man kunde faa Titelen bragt i bedre Overensstemmelse med Lovforslagets virkelige Indhold. Der er ikke det mindste i Vejen for, at jeg selv personlig, og jeg antager ogsaa mine ærede Meningsfæller, vil kunne stemme for Flertallets Ændringsforslag, som jeg anser for at være et bedre Udtryk for den virkelige Mening med Lovforslaget; men derimod vil jeg tilraade mine ærede Meningsfæller ved 3die Behandling at stemme mod hele Lovforslaget af de Grunde, som jeg har tilladt mig at fremføre.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):
Da Lovforslaget om Statsbrandforsikringsfonden behandledes her i Tinget, var der i Virkeligheden ingen Uklarhed over, hvad det betød, og hvordan det skulde gaa med de godt 9 Mill. Kr., som laa i Reserve-